

Universitetet ifølge et i Mæret 1849 ved Testament oprettet Legat.”
ved to ges med 65 Stemmer mod 2.

§§ 2, 3 og 4 med det dertil hørende, af Udvalget stillede, Ændringsforslag fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Det stillede Ændringsforslag tør jeg ogsaa foreløbigt tillade mig at anfæ tilstrækkeligt motiveret i Betænkningen. Der er derimod et andet Spørgsmaal, der vel ikke foreligger, udtrykt ved noget Ændringsforslag, men som jeg dog efter den Beslutning, Udvalget er kommet til, har troet det rette at bringe under Omhandling i Forbindelse med de nu foreliggende Paragrapher. Det er det Spørgsmaal, om der med Hensyn til Udførelsen af nærværende Lov vil være at nedsætte en særlig Commission, eller om dens Udførelse skal ske ved den Commission, der allerede er nedsat i Henhold til Hovedloven. Udvalget har anseet dette Spørgsmaal for noget tvivlsomt, og har troet, at det var rette at oppebie de Udtalelser, som i saa Henseende maatte finde Sted fra den høitærede Cultusminister. Udvalget har meent, at hvis Noget skulde fastsættes desangaaende, kunde det ske i § 4, som nu er under Forhandling, og jeg skulde derfor antage, at det er berettiget for Diebliffet at omhandle dette Spørgsmaal. Udvalget har meent, at der kunde være Noget, der talte for den ene som for den anden Afgjørelse af Spørgsmaalet. Det hedder i § 2, at hvad der i Hovedloven er bestemt om Finantsministeriets Besøielse, skal med Hensyn til den nærværende Lov gjælde om Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Nu kunde det synes, at da den Udnævnelse af en Formand for den paagjældende Commission, som efter Hovedloven skal ske af Kongen, skeer paa Forslag af Finantsministeren, og det altsaa er en af Hovedloven følgende Besøielse for Finantsministeriet at skride til en saadan Indstilling, saa vilde der i nærværende Tilfælde følge en Besøielse for Cultusministeren til at gjøre en lignende Indstilling. Men paa den anden Side maa det bemærkes, at i den paagjældende Paragraph i Hovedloven, nemlig § 4, er der ikke udtrykkelig Tale om noget enkelt Ministerium; der er sagt,

at Udnævnelsen af Formanden skeer af Kongen, og det vil jo være Tilfældet, hvad enten der benyttes en alt bestaaende Commission, hvis Formand er udnævnt af Kongen, eller der udnævnes en ny Commission, der iøvrigt kunde bestaae af de samme Medlemmer, thi da vilde jo Formanden visseelig ogsaa være udnævnt af Kongen, saa Spørgsmaalet finder ikke nogen directe Besvarelse i Loven. Hovedlovens § 4 siger derimod tillige, at det skal være Commissionens Hverv at oplyse de paagjældende Besøiere om, som det udtrykkes, den nærværende Lovs rette Forstaaelse. Da det nu vil være den Commissions Hverv, som skal udføre den her omhandlede Lov, at oplyse de Paagjældende ikke alene om Hovedloven, men baade om Hovedloven, forsaavidt ogsaa den kommer til Anvendelse i dette Forhold, samt om den rette Forstaaelse af de særlige Bestemmelser, som ere optagne i denne Tillægslov, kunde dette synes at tale for, at en særlig Commission vil være fornøden. Udvalget har imidlertid ikke været ganske vis paa, om det var nødvendigt at faae dette Spørgsmaal afgjort ved Loven, eller om der ikke ved Forhandlingerne kunde antages i saa Henseende at ville fremkomme en saadan Overensstemmelse mellem den ærede Cultusminister og Thinget, at det kunde betragtes som givet, hvilken Vej man vilde gaae, og forsaavidt Ministeriet muligt maatte ansee det rette, at en Bestemmelse derom kom ind i Loven, vilde dette kunne skee ved tredie Behandling.

Cultusministeren: Jeg er noget forelegen ved Besvarelsen af dette Spørgsmaal. Det har nemlig ikke været Gjenstand for Conference med Ministeriets øvrige Medlemmer, og navnlig ikke med Finantsministeren, som det nærmest kunde vedkomme, foruden at det vedkommer Cultusministeriet; jeg kan derfor i dette Dieblik kun meddele min individuelle Ansøielse. Jeg har holdt for, at der burde bestilles en særegen Commission for disse betydelige og omfattende Godser; jeg maa nemlig bemærke, at det, som vel ogsaa er endeel af Thingets Medlemmer bekendt fra de Bilag, der ledsage Finantsloven, og navnlig Domainebudgettet, at en Tilendbringelse af Taxationen for Krongodserne vanskelig vil kunne